

EPAGNEUL PICARD

(Epagneul picard)

Kraj pochodzenia: Francja

Data publikacji obowiązującego wzorca: 25.09.1998

Użytkowanie: wyżeł.

Klasyfikacja FCI: Grupa 7 - Wyżły.
Seksja 1 - Wyżły kontynentalne.
Typ „spaniel”.
Próby pracy wymagane.

WYGLĄD OGÓLNY:

Silny, krępy pies, o mocnym kośćcu i bardzo silnych kończynach przednich; głowa noszona radośnie i dumnie.

GŁOWA:

Mózgoczaszka:

Czaszka: szeroka i zaokrąglona, z wystającą guzowatością potyliczną, boki głowy płaskie.

Przełom czołowo-nosowy (stop): nachylający się w stronę kufy, lecz nie pod kątem prostym.

Trzewioczaszka:

Nos: wierzchołek średniej wielkości, ładnie zaokrąglony, barwy brązowej.

Kufa: długa, wystarczająco szeroka, zwężająca się od stopu do nosa, bardzo nieznacznie wygięta w łuk w środkowej części.

Fafle: średniej grubości, nieznacznie opuszczone, niewiszące.

Oczy: dobrze widoczne, ciemnobrązowe, o szczerym i przyjaznym wyrazie.

Uszy: osadzone raczej nisko, pokryte pięknym, falistym, aksamitnym włosiem.

SZYJA:

Dobrze osadzona, umięśniona.

TUŁÓW:

Kość krzyżowa nieznacznie niżej położona od kłębu.

Lędźwie: proste, niezbyt długie, szerokie i zaokrąglone.

Zad: delikatnie ścięty.

Klatka piersiowa: głęboka, wystarczająco szeroka, sięgająca poziomu łokci.

Boki: płaskie, lecz głębokie, chociaż z drobną fałdą w górze.

OGON:

Osadzony niezbyt wysoko, niezbyt długi, wygięty w dwie krzywe, wypukłe i wklęsłe. Pokryty jedwabistym włosem.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie: proste, dobrze umięśnione, pokryte włosem.

Łopatki: raczej długie, ustawione lekko pionowo, wystarczająco umięśnione.

Ramiona: dobrze umięśnione.

Łokcie: dobrze ustawione.

Kończyny tylne: do stawu skokowego dobrze pokryte frędzlami.

Pośladki: wypukłe, sięgające poziomu pleców i lędźwi.

Uda: proste, długie, szerokie, dobrze umięśnione.

Stawy skokowe: umiarkowanie kątowne.

Śródstopia: proste.

Łapy: okrągłe, duże, zwarte, z niewielkimi kępkami sierści między palcami.

OKRYWA WŁOSWA:

Skóra: raczej cienka i elastyczna.

Sierść: gęsta i niezbyt aksamitna, delikatna na głowie, nieznacznie falista na tułowiu.

Umaszczenie: szaro-pstrokate z brązowymi łatami na poduszkach i nasadzie ogona. Najwięcej podpalanych znaczeń na głowie i kończynach.

WZROST:

Wysokość w kłębie: 55 - 60 cm

Przekroczenie 62 cm jest tolerowane u psów.

WADY:

Wszystkie odstępstwa od tego, co podano powyżej, powinny być traktowane jako wady, powodujące odpowiednie obniżenie oceny.

- Głowa: gruszkowatego kształtu, zbyt wąska.
- Czaszka: zbyt kwadratowa, zbyt wąska, zbyt krótka.
- Przełom czołowo-nosowy (stop): pod kątem prostym do kufy.
- Nos: czarny, spiczasty, zwarty, rozdzielony.
- Kufa: zbyt krótka, zbyt wygięta.
- Fagle: zbyt grube, zbyt krótkie.
- Oczy: zbyt jasne, zbyt głęboko osadzone, na poziomie czaszki; zez, o dzikim wyrazie.
- Uszy: zbyt wysoko osadzone, wąskie, krótkie; nadmiar lub brak falistej sierści.

- Szyja: zbyt długa lub krótka, zbyt cienka.
- Bok: zbyt długi, obniżony.
- Łędwie: zbyt długie, zbyt wąskie, zbyt słabe.
- Zad: zbyt ścięty.
- Klatka piersiowa: zbyt wąska, niewystarczająco głęboka.
- Boki: zbyt pełne, zbyt głębokie, nadmiernie zapadłe.
- Ogon: zbyt długi, zbyt zawinięty, osadzony zbyt wysoko lub nisko, o kształcie przypominającym sierp.
- Kończyny przednie: cienkie, związane w łokciach lub poza nimi, nie ozdobione frędzlami.
- Łopátka: krótka, zbyt pionowa lub ukośna, zbyt przechylona ku tyłowi.
- Ramię: o słabym koścú.
- Śródstopie: wygięte na zewnątrz.
- Pośladki: za mało lub za dużo ścięte, ułożone zbyt blisko siebie.
- Uda: wąskie; brak frędzli.
- Staw skokowy: zbyt pochyły, krowia postawa kończyn.
- Łapy: wąskie, płaskie, luźne palce.
- Skóra: zbyt gruba.
- Sierść: cienka, jedwabista, falista, zbyt krótka.
- Umaszczenie: zbyt dużo brązu, z białymi lub czarnymi łatami.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.